

когато Господъ казва да се самоотречемъ, да изгубимъ своя животъ, Той разбира да го изгубимъ не за свинетѣ, а за ония, които седятъ на по-високо стъпало отъ насъ; само тогава ще спечелимъ. Ще кажете, че този законъ е несъвмѣстимъ съ законитѣ на природата. Съвмѣстимъ е. Ония, които ще изядатъ соковетѣ, ще посѣятъ ново сѣме, и отъ него дърво ще израсте и даде плодъ. Следователно, за да можемъ да израстемъ, трѣбва да влѣземъ въ пхтя на развитието. Тогава ангелитѣ ще взематъ участие въ нашата работа. А за да взематъ участие, трѣбва да имъ платимъ нѣщо. За да ни посѣятъ единъ день наново, при по-добри условия на живота, трѣбва още отсега, докато живѣемъ на земята, да приготвимъ наградата. Ако се хранимъ съ словесно млѣко, ще се приближимъ къмъ тѣхъ и най-сетнѣ къмъ Христа.

Въ това подвизаване искамъ да изчезне отъ васъ всѣки страхъ: който иска да се подвизава въ Христа, не трѣбва да се плаши отъ всѣки процесъ. Опечете вашитѣ съвѣсти въ Божествения огънь, както рибата, която ловите Рибата — едно отъ двѣтѣ — или трѣбва да се опече, или да се осоли; същото е и съ човѣка: срѣденъ пхтъ нѣма; иначе, ще се вмирише. Христосъ, като казва: „Ако солта е обезсолена“, разбира, че ако не сте обсолени, ще бъдете изхвърлени вѣнъ, когато, иначе, ще ви турятъ въ кацата. Азъ бихъ прѣдпочелъ да ме опекатъ, а не да ме осолятъ: за свѣта е солта, а за насъ е огънятъ; процесътъ на огъня е по-добъръ, защото той е процесъ на растене — на животъ; осолването е процесъ на съхранение — да се спаси зародишътъ, за да се не развали. Ще рече,